

La victòria de les forces d'esquerra i nacionalistes, el 24 de maig passat, va fer albirar la possibilitat de recuperar les emissions de TV3 al País Valencià. Tanmateix, els mesos passen i no s'hi avança. Segons la Generalitat Valenciana, raons tècniques entrebanquen el restabliment del senyal. Tanmateix, hi ha alternatives que es poden dur a la pràctica si es dóna la voluntat política.

Una cambra per als invitats

Reportatge de Violeta Tena

“Si has d'allotjar invitats a casa teua és lògic que no els cedisques la cambra i el bany principals. Aquests són per a un mateix. Però et preocupes d'habilitar-los una habitació còmoda i adient a les seues necessitats”. El símil el va fer servir Andreu Manresa, director general d'IB3, el dia que a les Illes es va oficialitzar la recuperació de tres dels canals de la Corporació Catalana de Mitjans de Comunicació (3/24, 33 i Súper 3). D'aquesta manera, Manresa volia explicitar la voluntat del Govern que encapçala Francina d'Armengol de facilitar la recuperació de les emissions catalanes i passar pàgina a l'etapa d'anorreament mediàtic i cultural de José Ramón Bauzá. Era el 17 de desembre, ves per on, dia de Sant Llätzer, un personatge bíblic a qui, segons les escriptures sagrades, Jesús va fer reviure quan ja era mort.

El reviscolament dels tres canals de la CCMA arribava cinc mesos i mig després que Francina Armengol prenguera possessió del càrrec. “Era lògic que així ho férem perquè així estava explicitat en el pacte de govern”, argumenta Esperança Camps, consellera de Transparència, Participació i Cultura balear. “En un món globalitzat en què es poden rebre canals de tot arreu -diu-, no tenia sentit que una televisió en la nostra llengua no es poguera veure. A l'administració ens corresponia facilitar-ho i és així que ho hem fet. Era una qüestió d'estricta voluntat política”. Des del passat desembre, els telespectadors de les Illes

poden sintonitzar, com a mínim, cinc canals en català.

Al País Valencià, mentrestant, es manté l'ermot mediàtic previ al 24 de maig. Canal 9 continua fos a negre, a pesar de les proclames que, abans d'eleccions, preveien una obertura ràpida. I el mateix passa amb TV3, per bé que els partits que ara governen s'havien compromès a una ràpida recuperació del senyal. El pròxim 18 de febrer es compliran cinc anys des que Acció Cultural del País Valencià (ACPV) es vera obligada a apagar els repetidors amb què reemetia el senyal de les emissions catalanes. I es compliran també cinc anys de les multitudinàries manifestacions per protestar contra la persecució de Francisco Camps envers la televisió del Principat i ACPV, unes mobilitzacions espontànies que, en les hores següents al tancament, van convertir el hashtag #VolemTV3 en

FRANCI CAMPES

trending topic mundial. Aquell any, la manifestació del 25 d'Abril, que anualment organitza Acció Cultural, fou una de les més multitudinàries que es recorden. A banda, més de 650.000 persones signaren la iniciativa legislativa popular "Televisió sense fronteres", que pretenia donar cobertura legal a l'emissió de televisions autonòmiques més enllà de les fronteres administratives.

Canvi de comandament

Ha transcorregut un lustre d'això i moltes coses han canviat des d'aleshores. La més transcendent és, segurament, que el Partit Popular, a qui molts creien etern, ha estat desallotjat del poder i la Generalitat ha passat a ser pilotada per un socialista amb el suport dels valencianistes. Després de 20 anys de poder omnímode, el Govern valencià ha canviat de mans. El reemplaçament s'ha deixat notar en

moltes esferes però no en allò referent a TV3. Sempre que se li ha demanat, Ximo Puig s'ha mostrat inequívocament procliu a desfer la malifeta de Francisco Campes i restablir el senyal. Però res no ha canviat en els televisors dels valencians. TV3 continua fos a negre. I la pregunta ha començat a surar en l'aire: què passa? Per què els nous aires que es respiren a la Generalitat no s'han traduït en la recuperació de TV3 que tanta gent va reclamar eixint al carrer el febrer i l'abril de 2011? Quin és el problema, més encara si es té en compte que l'any 2013 els Govern català i valencià rubricaren un acord de reciprocitat que donava cobertura legal al transvasament del senyal? Entre un cert desconcert, el lema de #VolemTV3 torna a sentir-se.

A l'hora de tractar de comprendre la situació actual són diversos els aspectes que han de tenir-se en compte. El

primer és que fins que el 18 de febrer de 2011 es va desconnectar TV3, la televisió catalana s'havia vist al País Valencià gràcies a la xarxa de repetidors propietat d'Acció Cultural. Mai, amb els anteriors governs de la Generalitat –ja foren socialistes o populars– va existir la voluntat de donar cobertura legal a la televisió catalana, a pesar del paper normalitzador per a l'idioma que això hauria pogut tenir. La raó que va dur aquesta associació a desconnectar els repetidors foren les sancions imposades per la Generalitat –que sumaven més d'un milió d'euros–, ja que considerava que la reemissió del senyal era il·legal. Tanmateix, el desembre de 2012 el Tribunal Suprem va fallar que el Consell no tenia la potestat per sancionar Acció Cultural, atès que era l'Estat i no l'administració autonòmica qui en tenia les competències.

El pronunciament del Suprem va augmentar les esperances d'un ràpid i fàcil restabliment del senyal. Tanmateix, com de bon començament va fer notar Acció Cultural, la sentència no deixava el camí expedit. Ans al contrari: confirmava que qui tenia la capacitat sancionadora era l'Estat. I tenint en compte que a Madrid governa el PP, l'entitat cívica ha optat des del primer dia per la prudència, és a dir, per no reobrir els seus repetidors. "Més enllà dels riscos que correríem, la nostra aposta passa per fer un pas endavant –explica Toni Gisbert, coordinador d'ACPV–. Que nosaltres tornarem a emetre seria normalitzar la precarietat en què vam estar fins a 2011, perquè nosaltres ni tenim llicència per emetre ni som una empresa de comunicació. El que cal és treballar perquè les emissions siguin plenament legals i assumides amb normalitat per la xarxa pública".

Desfer l'embolic tecnològic

La posició de l'entitat que encapçala Joan Francesc Mira envia la pilota al teulat de la Generalitat Valenciana. Aquesta disposa d'un múltiplex d'àmbit autonòmic (un múltiplex és una mena d'autopista per on circulen canals de televisió, normalment entre quatre i sis depenent de la compressió). En el passat va tenir dos múltiplexs, amb la resta de comunitats autònomes –tret del Principat, que en tenia tres– però la necessitat de deixar ample de banda per a la telefonia de nova generació va dur el →

